

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د مولانا سعيد افغاني د سولې او تفاهم، نشراتي ارگان

www.said-afghani.org

آزاده، ټولنيزه، علمي، فرهنگي او نشراتي ارگان

Dr.Said Afghani

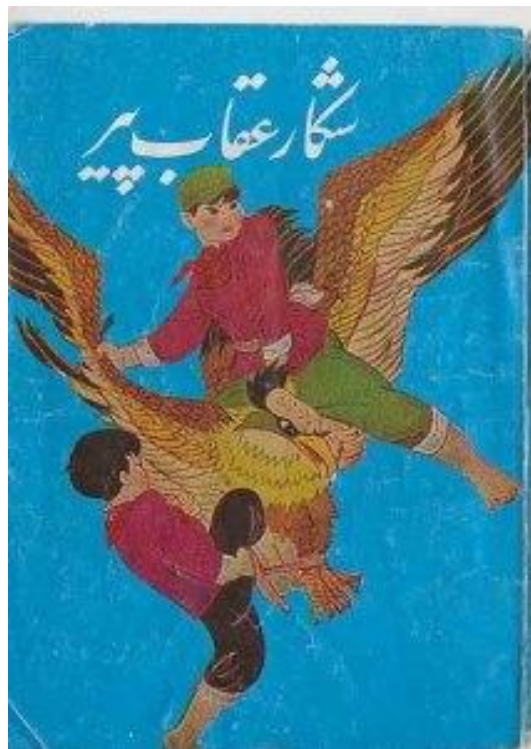
د مولانا سعيد افغاني : آزاده ، ټولنيزه، علمي ، فرهنگي او نشراتي ارگان ته ښه راغلاست !

عبدالحنان «نوس»

تاريخ نشر: 24 می 2016 م

از عقاب باید آموخت !

عقاب پرنده شکاری است و به خاطر قدرتی که دارد در بسیاری از فرهنگ‌ها به عنوان نماد جنگ و نیروی پادشاهی شناخته شده و حتی بر روی بسیاری از سکه‌ها و بناهای تاریخی تصویر آن حک شده و بسیاری از کشور تصویر آن را منحيث سمبول انتخاب کرده‌اند.

عقاب تا هفتاد سال زندگی میکند و برای این که به این سن برسد ، باید تصمیم دشواری بگیرد ؛ بخاطر اینکه زمانی به چهل سالگی میرسد ، چنگال های بلند و انعطاف پذیرش دیگر نمی توانند طعمه را گرفته و نگاه دارند و همچنان منقار بلند و تیزش خمیده و کند می شود و جانب هم شهبال های کهن سالش بر اثر درشت شدن پرها به سینه اش می چسبند و پرواز برایش دشوار می گردد .

در این هنگام ، عقاب تنها دو گزینه یا امکانات دارد :
یا باید بمیرد ؛ و یا آن که تحمل درد را که حدود یکصد و پنجاه روز به درازا می کشد ، پذیرا گردد .
برای گذراندن این فرایند ؛ عقاب باید به نوک کوهی که در آن جا آشیانه دارد پرواز کند و در آنجا منقارش را آنقدر به سنگ بی کوبد تا از بیخ کنده شود .
پس از کنده شدن منقار ، عقاب باید صبر کند تا منقار تازه ای در جای کهنه رشد کند و سپس باید چنگال هایش را از جای بر کند .
زمانی که به جای چنگال های کنده شده ، چنگال های تازه ای درآید آن وقت عقاب شروع به کندن همه پرهای قدیمی اش میکند .
تا اینکه سرانجام ؛ پس از مدت پنج ماه عقاب پروازی را که تولد دوباره نام دارد ، آغاز کرده و در حدود سی سال دیگر ، زندگی می کند .

اما ؛ چرا این دگرگونی ضروری است ؟
خداوند تعالی انسان را آفریده است تا منحیث خلیفه الهی در زمین عمل کند ؛ به این معنی که انسان می بایست به عنوان مظهر تمامی اسما و صفات الهی ، در جایگاه مظهر پروردگاری قرار گیرد و در جهان تغییراتی متناسب با اهداف آفرینش هستی را ایجاد کند .

اما ؛ انسان ها در مسیر انسانیت قرار نمی گیرند و به مسئولیت و مأموریت خود نمی پردازند !!
گاه این تغییرات بر خلاف فلسفه و حکمت آفرینش هستی و آدمی است و به جای اینکه متناسب و عادلانه باشد ، سالم و منطقی فکر کند و با صداقت و ایمان داری برای خیر و سعادت بشریت جد و جهد کند ؛ فاسد و ستمگرانه میشود و کمتر کسی است که به پیشرفت معنویت خود فکر کنند و در جستجوی گمشدی نالان و سرگردان اند ..

افسوس !

ما بارها و به کرات این منقار و چنگال را شکستاده و از نو تجربه کردیم ؛ حتی خود را شاهین و عقاب فکر کردیم ، ولی ؛ با وجود اینکه از عقاب نیاموختیم ، بلکه بدبختانه با غرور بیجا و تعقل غیر سالم ؛ همیشه شکار غیر بوده و شدیم .....

****

عبدالحنان « نوس »

www.said-afghani.org - بارگشت به صفحه اصلی